

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 26Csp/15/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1219201457
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Prutkay
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2019:1219201457.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudcom Mgr. Radoslavom Prutkayom v právnej veci žalobcu: D. K., bytom Z. XX, A., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený: WEBBER LEGAL, s.r.o., so sídlom Na rozhladke 2, Bratislava, IČO: 50 682 552, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., skráteneý názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpený: ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., so sídlom Kýčerského 7, Bratislava, IČO: 36 857 513, o zaplataenie 421,20 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 421,20 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 421,20 Eur od 23.04.2018 do zaplataenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

III. Súd priznáva žalobkyni právo na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu, o výške náhrady trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa svojou žalobou domáhala zaplataenia primeraného finančného zadost'učinenia v sume 421,20 Eur.

2. Žalobkyňa vo svojej žalobe uviedla, že medzi ňou a žalovaným ako veriteľom došlo dňa 28.04.2014 k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere označenej ako Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru "Flexipôžička" reg. číslo:004345211280414, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru zo strany žalovaného v prospech žalobkyne.

3. Táto zmluva je podľa žalobkyne v hrubom rozpore so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a Občianskym zákonníkom. V zmluve nebola uvedená, resp. bola uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, výška, počet a termíny splátok v členení na istiny, úroky a iné poplatky, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splataenia. Hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov je v zmluve uvedená vo výške 14,55 %. Táto hodnota je podľa žalobkyne nesprávna a to z dôvodu, že žalobkyňa bola povinná uzavrieť okrem samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere tiež zmluvu o poistení, ak chcela získať spotrebiteľský úver za ponúkaných podmienok. O tejto skutočnosti svedčí znenie článku I. bodu 1.1 na str. 2 zmluvy, v zmysle ktorej úroková sadzba uvedená v zmluve (13,70%) je uvedená v zníženej sadzbe, a to z dôvodu, že spotrebiteľ mal v Zmluve dojednané poistenie úveru. Žalovaný z tohto titulu poskytol žalobkyni zľavu vo výške 0,2%. Výška ročnej percentuálnej miery nákladov uvedená v zmluve - 14,55% bola vypočítaná bez započítania nákladov na poistenie

pôžičky. Žalovaný mal zákonnú povinnosť uviesť do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov všetky náklady súvisiace s pôžičkou (náklady na doplnkové služby), teda aj poistenie, no neurobil tak. Z rovnakého dôvodu je v zmluve uvedená nesprávne aj celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Splátky spotrebiteľského úveru navyše nie sú v zmluve rozčlenené na splátky istiny, úrokov a poplatkov. Vzhľadom na tieto skutočnosti žalobkyňa považovala zmluvu uzatvorenú medzi ňou a žalovaným spotrebiteľský úver poskytnutý na jej základe za bezúročný a bez poplatkov.

4. Okrem uvedeného žalovaný podľa žalobkyne porušil aj ustanovenia § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Táto skutočnosť podľa žalujúcej strany vyplýva z nepopretého skutkového stavu v konaní na Okresnom súde Banská Bystrica (kde žalobkyňa uviedla, že zmluva je v rozpore so zákonom o ochrane spotrebiteľa, žalovaný túto skutočnosť nenamietal a súd premietol žalobu do platobného rozkazu). Konanie žalovaného podľa žalobkyne taktiež nemožno považovať za poskytnutie výrobkov alebo služieb v bežnej kvalite. Naopak, poskytnutie peňazí podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere malo také vážne nedostatky a vady, s ktorými zákon spája tak vážnu sankciu, ako je až bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru. Žalovaný okrem zákona č. 129/2010 Z. z. ipso facto porušil aj zákon o ochrane spotrebiteľa, keďže porušil právo spotrebiteľa na výrobky a služby v bežnej kvalite. Zavádzanie a klamanie spotrebiteľa nie je možné hodnotiť ako poskytovanie výrobkov a služieb v bežnej kvalite.

5. Žalobkyňa podala proti žalovanému návrh na vydanie platobného rozkazu. Okresný súd Banská Bystrica v konaní sp. zn. 12Up/85/2018 vydal dňa 04.04.2018 platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 435,58 Eur s príslušenstvom. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť a žalovaný žalovanú sumu s príslušenstvom uhradil.

6. Vzhľadom na uvedené si žalobkyňa uplatňovala voči žalovanému primerané finančné zadostučinenie v minimálnej výške, t. j. vo výške 50% z celkových nákladov, o ktoré ju chcel žalovaný protiprávne pripraviť.

7. Žalovaný so žalobou žalobkyne nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť.

8. Podľa žalovaného žalobkyňa nedisponuje žiadnym právoplatným súdnym rozhodnutím, ktoré by také porušenie jeho práv zo žalovaného deklarovalo. Pôvodné konanie skončilo právoplatnosťou platobného rozkazu, súd v pôvodnom konaní nedeklaroval v súdnom rozhodnutí žiadne porušenie práva spotrebiteľa, rozhodol v skrátanom konaní (v zmysle zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov) bez riadneho (a určite nie vyčerpávajúceho) hmotnoprávneho posúdenia a odôvodnenia veci samej (nakolko to na účely rozhodnutia v danom skrátanom konaní zákon ani nevyžaduje). Žalobou uplatnený nárok žalobkyne na primerané finančné zadostučinenie preto nie je dôvodný. V zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa je totiž potrebné, aby spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti na súde, žiadne také úspešné uplatnenie práva v tomto konaní žalobca nepreukázal právoplatným súdnym rozhodnutím, ktoré by také porušenie práva alebo povinnosti dokladovalo (z textácie a logiky daného zákonného ustanovenia je totiž zrejmé, že úspešné uplatnenie práva je možné usudzovať len a jedine z právoplatného súdneho rozhodnutia). V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/159/2015 zo dňa 25.05.2015.

9. K tvrdeniam žalobcu o vadách zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa žalovaný nevyjadril. Uviedol iba, že zákonodarca v prípade špecifických väd zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktoré poukazuje žalobkyňa vo svojej žalobe, zakotvil do zákona o spotrebiteľských úveroch špecifický typ sankcie dopadajúcej na nárok veriteľa na odplatu za poskytnutý úver, a to v podobe bezodplatnosti úveru; zákonodarca teda zakotvil do zákona mechanizmus, ktorým v prípade zákonom predpokladaných/špecifikovaných väd zmluvy dochádza k nastoleniu rovnováhy v zmluvnom spotrebiteľskom vzťahu (bez potreby priznávania nejakého „nadstavbového“ nároku na primerané finančné zadostučinenie) - úverové prostriedky môže dlžník (spotrebiteľ) užívať bezodplatne (veriteľ nemá nárok na odmenu za poskytnutý spotrebiteľský úver, úver je bezodplatný). Navyše (s ohľadom na textáciu § 3 ods. 5 posledná veta zákona o ochrane spotrebiteľa), zo zákona neplynie pre spotrebiteľa právo na „perfektný/platný právny úkon (zmluvu)“ a tomu korešpondujúca povinnosť veriteľa toto právo spotrebiteľa „naplniť“, t.j. pripraviť a garantovať „perfektný/platný právny úkon (zmluvu)“; k uzavretiu dvojstranného právneho úkonu treba dvoch, t.j. aj spotrebiteľa, nielen veriteľa - obaja teda participujú na uzavretí zmluvy. Ustanovenia zákona o náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere nezakladajú úrok či nejaké

jednostranné právo spotrebiteľa na určitý perfektný obsah (náležitosti) zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a tomu korešpondujúcu jednostrannú povinnosť veriteľa taký určitý perfektný obsah (náležitosti) zmluvy o spotrebiteľskom úvere pripraviť a garantovať.

10. Pri absencii zákonom osobitne predpokladaných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je na základe nej poskytnutý úver bezodplatný (zákonná sankcia, ktorá sa nedotýka platnosti právneho úkonu, no dopadá na zmluvne dojednané právo veriteľa na odplatu za úver). Pokiaľ súd identifikuje v zmluve vadu alebo absenciu niektorej z jej náležitostí, nie je tým konštatované porušenie žiadneho konkrétneho práva spotrebiteľa či povinnosti veriteľa; navyše, zo zákona nastupuje mechanizmus zakotvujúci rovnováhu do zmluvného vzťahu (napr. bezodplatnosť úveru). A teda keďže nedochádza k porušeniu nejakého konkrétneho zo zákona plynúceho práva spotrebiteľa či nejakej konkrétnej zo zákona plynúcej povinnosti veriteľa, navyše v prípade bezodplatnosti úveru môže spotrebiteľ úverové prostriedky využívať bezodplatne, nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je daný.

11. Žaloba žalobkyne je podľa žalovaného žalobou skôr „špekulatívnou“, nestojacou na dôkazne či argumentačne riadne podložených základoch, žiadal preto, aby súd žalobu žalobcu posudzoval aj v zmysle článku 5 Civilného sporového poriadku a neposkytol právnu ochranu zjavnému zneužitiu práva. Ustanovenie 3 ods. 5 (tretia veta) zákona o ochrane spotrebiteľa nemožno vykladať spôsobom garantujúcim automatický, duplicitný peňažný nárok spotrebiteľa za akýkoľvek úspech v spotrebiteľskom spore, keďže v takomto prípade by došlo k dvojitému trestaniu dodávateľa finančnej služby (veriteľa) napr. za obsah zmluvy o úvere (ktorá zmluva by pri eventuálnom posúdení jej vadnosti súdom v nejakom predošlom konaní už aj tak nemala žiadnu schopnosť spôsobiť žalobcovi akúkoľvek ujmu), no najmä by takýto výklad podľa žalovaného predstavoval „biankozmenku“ v rukách spotrebiteľa, ktorý by len na základe predloženia rozsudku z nejakého predošlého konania, v ktorom bol z procesného hľadiska úspešný, mal garantované u dodávateľa finančnej služby (veriteľa) právo na primerané finančné zadosťučinenie; otáznou by tak bola už len výška sumy, ktorú by si spotrebiteľ do žaloby z titulu primeraného finančného zadosťučinenia „vyplnil“ (ako to urobil napr. žalobca pri spisovaní svojej žaloby v tejto veci, kedy ním žiadaná suma primeraného finančného zadosťučinenia nemá žiadne pevné, t.j. presvedčivo odôvodnené, základy).

12. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov. Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, informácie finančného sprostredkovateľa k dojednávaniu poisteniu, štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, všeobecných poistných podmienok pre poistenie schopnosti splácať splátky flexipôžičky, žiadosti o flexipôžičku, návrhu na vydanie platobného rozkazu, predžalobnej výzvy na poskytnutie primeraného finančného zadosťučinenia, platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica 12Up/85/2018-0 a zistil nasledovný skutkový stav:

13. Zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ súd zistil, že žalobkyňa ako veriteľ uzatvorila so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Na základe tejto zmluvy sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobkyňi spotrebiteľský úver vo výške 900,- Eur s lehotou splatnosti 120 mesiacov. Súčasťou tejto zmluvy bolo aj poistenie úveru. V dôsledku využitia tejto služby poskytol žalovaný žalobkyňi zľavu z úrokovej sadzby vo výške 0,20 %.

14. Z návrhu na vydanie platobného rozkazu súd zistil, že žalobkyňa sa týmto návrhom zo dňa 31.01.2018 domáhala na Okresnom súde Banská Bystrica od žalovaného zaplata sumy 435,58 Eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Uvedená suma predstavovala úroky a poplatky uhradené žalobkyňou žalovanému v súvislosti so Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, napriek tomu, že úver poskytnutý na jej základe sa vzhľadom na obsah zmluvy považuje za úver poskytnutý bez úrokov a poplatkov.

15. Z platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica 12Up/85/2018-0 súd zistil, že týmto platobným rozkazom bol žalovaný zaviazaný uhradiť žalobkyňi sumu 435,58 Eur s príslušenstvom.

16. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými

predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

17. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d) e) g) až i) a p)

18. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

19. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní platobný rozkaz, proti ktorému nebol podaný odpor, má účinky právoplatného rozsudku.

20. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01.02.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Medzi žalobcom a žalovaným nebolo sporné, že medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom došlo dňa 28.04.2014 k uzatvoreniu Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“. Rovnako nesporná bola aj skutočnosť, že žalobkyňa sa v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 12Up/85/2018 domáhala od žalovaného zaplata sumy 435,58 Eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňou uplatnená suma tak, ako to vyplýva zo samotného návrhu, predstavovala splátky úrokov a poplatkov, ktoré žalobkyňa uhradila v súvislosti so splácaním úveru poskytnutého žalovaným a to napriek tomu, že tento úver je pre nedostatky úverovej zmluvy potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

23. Nespornou je aj skutočnosť, že Okresný súd Banská Bystrica vydal v konaní vedenom pod sp. zn. 12Up/85/2014, dňa 04.04.2018 platobný rozkaz, v ktorom zaviazal žalovaného na zaplata sumy 435,58 Eur, pričom žalovaný proti tomuto platobnému rozkazu nepodal odpor a žalovanú sumu uhradil.

24. Napriek uvedenému žalovaný popieral existenciu nároku žalobkyne na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia podľa ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, keďže podľa jeho názoru nedošlo k naplneniu podmienok pre jeho vznik.

25. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia je ako základný predpoklad pre vznik nároku spotrebiteľa na priznanie finančného zadosťučinenia ustanovené úspešné uplatnenie práva alebo povinnosti vyplývajúcej z porušenia jeho práv ako spotrebiteľa zo strany dodávateľa tovaru alebo služby. To znamená, že aj spotrebiteľ je povinný v konaní, v ktorom sa domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia preukázať, že sa svojich práv ako spotrebiteľ domáhal v súdnom konaní a v tomto konaní bol aj úspešný.

26. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia je ako jediný predpoklad pre vznik nároku spotrebiteľa na priznanie finančného zadosťučinenia ustanovené úspešné uplatnenie práva alebo povinnosti vyplývajúcej z porušenia jeho práv ako spotrebiteľa zo strany dodávateľa tovaru alebo služby.

27. Pre konanie o priznanie nároku na náhradu primeraného finančného zadosťučinenia platí, že v čase prejednávania tohto nároku spotrebiteľa už podmienka úspešného domáhania sa spotrebiteľských práv pred súdom musí byť splnená. Potom nevyhnutne platí, že súd rozhodujúci o uplatnenom nároku na priznanie primeraného zadosťučinenia už neposudzuje porušenie spotrebiteľských práv dodávateľom.

Posudzuje, iba to, či sa spotrebiteľ svojich spotrebiteľských práv domáhal a či bol v tomto konaní úspešný. To znamená, že v konaní, ktorého predmetom je uplatnenie nároku na priznanie primeraného zadosťučinenia, sa už samotné porušenie práv spotrebiteľa nepreukazuje a neposudzuje sa ani ako prejudiciálna otázka (ako to vo svojich vyjadreniach správne uviedol aj žalovaný).

28. Spotrebiteľ je povinný v konaní, v ktorom sa domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia preukázať, že sa svojich práv ako spotrebiteľ domáhal v súdnom konaní a v tomto konaní bol aj úspešný. Pod pojmom úspešné uplatnenie práva na súde je potrebné rozumieť také uplatnenie práva, ktorého výsledkom je súdne rozhodnutie priznávajúce žalobcovi ním uplatnený nárok z porušenia jeho spotrebiteľských práv. Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by sa za rozhodnutie, ktorým sa spotrebiteľ úspešne domohol svojich práv malo považovať iba také súdne rozhodnutie, v ktorom súd výslovne deklaratórne skonštatuje, že k porušeniu jeho práv došlo. K takémuto záveru nie je možné dospieť ani logickým ani gramatickým a ani akýmkoľvek iným výkladom ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Naopak pokiaľ sa spotrebiteľ domáha svojich práv priamo žalobou na plnenie a v takomto konaní je úspešný, t.j. v konaní je mu voči dodávateľovi priznané právo na peňažné plnenie, dochádza k naplneniu podmienok pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia.

29. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že predmetom konania bolo vydanie bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v prijatí úhrad úrokov a poplatkov žalovaným zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobkyňa svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia odvodzovala práve od skutočnosti, že žalovaný tieto plnenia prijal napriek tomu, že zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov.

30. Súd mal teda za preukázané naplnenie základného predpokladu pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, keďže žalobkyňa sa voči žalovanému svojich práv úspešne domohla.

31. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Práve inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred porušovaním právnych noriem slúžiacich na ochranu práv spotrebiteľov. Sankcie za takéto správanie musia byť účinné, primerané a odradzujúce.

32. Súd sa nemohol stotožniť ani s tvrdením žalovaného v zmysle, ktorého v prípade zákonom predpokladaných a špecifikovaných väd zmluvy dochádza k nastoleniu rovnováhy v zmluvnom spotrebiteľskom vzťahu samotnou bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru.

33. Ak by takýto právny názor mal byť zovšeobecnený, potom úspech na súde by nebol predpokladom uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia, ale paradoxne jeho prekážkou. Právny názor vyslovený súdom prvého stupňa je preto v rozpore s gramatickým výkladom ust. § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práv alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitným predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Uvedená dikcia zákona je jasná a predpokladá právo na primerané finančné zadosťučinenie už pri samotnej hrozbe ujmy. Žalobkyňa síce docielila reštitúciu úverového vzťahu v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 12Up/85/2015, avšak primerané finančné zadosťučinenie predmetom tohto konania nebolo. Podstatou samotného finančného zadosťučinenia, nie je len náhrada ujmy, ale aj o odradenie dodávateľa od postupov porušujúcich práva spotrebiteľa.

34. Pri posudzovaní výšky samotného primeraného finančného zadosťučinenia súd vychádzal z okolností celého, aj pôvodného konania a taktiež od funkcie, resp. od cieľa, ktorý má primerané finančné zadosťučinenie plniť. Cieľ je zabrániť, aby sa dané spoločnosti do budúcnosti obdobného konania dopúšťali, taktiež má sankčnú a odradzujúcu funkciu takéto primerané finančné zadosťučinenie.

Žalobkyni bol poskytnutý úver 900,- Eur. Celková suma, ktorú mala žalobkyňa žalovanému titulom tejto úverovej zmluvy uhradiť predstavovala sumu 1.742,40 Eur. Suma, ktorú mala žalobkyňa podľa zmluvy uhradiť tak o 842,40 Eur prevyšovala sumu samotného úveru. Uvedená suma, by v prípade, ak by sa žalobkyňa nedomáhala svojich práv vyplývajúcich z bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetnej úverovej zmluvy, predstavovala ujmu žalobkyne ako spotrebiteľky.

35. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia je len logické a spravodlivé, aby táto vychádzala z ujmy hroziacej žalobcovi v súvislosti so žalovaným uplatňovanou Ak má plniť primerané finančné zadosťučinenie sankčnú a odradzujúcu funkciu, tak súd považoval sumu 421,20 Eur, teda sumu určenú ako 50% sumy, ktorú chcel žalovaný na úkor žalobkyne neoprávnene získať za primeranú. Vzhľadom na osobu žalovaného, ktorý je bankou poskytujúcou spotrebiteľské úvery je nutné sumu 421,20 Eur považovať za primeranú, ba až symbolickú.

36. Na základe uvedených skutočností, ako aj citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná, má oporu v zákone a preto rozhodol tak, že žalovaného zaviazal na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 421,20 Eur.

37. Nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vzniká spotrebiteľovi vtedy, keď dôjde k naplneniu podmienok vymedzených pre jeho vznik v § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Žalobcovi vzniká nárok na náhradu tohto finančného zadosťučinenia až vtedy, keď sa svojich práv úspešne domôže na súde. Platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Up/85/2018-0, ktorým bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie sumy 435,58 Eur nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 21.04.2018. Uvedený deň je potrebné považovať za deň, kedy žalovanému vznikla povinnosť primerané finančné zadosťučinenie uhradiť a tak, sa žalovaný dostal do omeškania až dňom 23.04.2018. Súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške stanovenej podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01.02.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, pričom žalobu žalobkyne v časti, v ktorej sa domáhala zaplatenia úrokov z omeškania pred týmto obdobím zamietol.

38. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 2 C.s.p. podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko mal žalobca v konaní plný úspech, súd priznal žalobcovi náhradu trov konania proti neúspešnej žalovanej.

39. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá (§ 48 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z.). Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z.).